

Цѣльта ми съсъ таж книжка не сажъ тж, която изразявахъ нѣколко пѣти чрѣзъ нашитѣ вѣстници, сиречь: предложение за да ся оежществи едно *заведѣніе за живописъ* при насъ и позивъ за поддържанието му.

Колкото и да изиявявахъ чрѣзъ вѣстниците начинътъ и потребитъ на едно таково заведение, пакъ не е излишно да ся изясни и по обширно съсъ нарочнъ за това книжкж.

Съсѣ опредѣленіето на начинѣтъ, когото измыслихъ да не най възможенъ за да се осъществи едно заведение за живопись у насъ, Българитѣ, не поискахъ да вѣрвамъ чи учрѣждавамъ Академиѣ и за такова да наложѣ на съотечественницитѣ си. Такъвъ подвигъ не не дадено на единъ само чловѣкъ — юще безимотенъ, тѣй и епохата ни, или народното ни състояние не не достигнало зрѣлостъта, за да осѣща неизбѣжимъ нуждъ отъ сществованието на подобно заведение — То бы было осъдителна дързкостъ отъ меня. Нъ азъ вѣрвамъ да увиждамъ потрѣбъ да наченемы увещданието на прѣкрасното художество — така въобще сичкы-тъ свободны искуства — и въ насъ и да захванемы вече да чюствуваме силитѣ му; за това се наехъ да се потрудѣ и изложѣ на опитъ единъ слабъ почеткъ, — едно чъртателно училище, което само да се осъвършенствува, спорѣдъ нуждъ, въ бѣдѣщее. За тѣзи постѣпки оставамъ на почитаемѣтъ нашъ публикъ да отсѣжда добро или зло и приканямъ за това. Азъ проче не оставамъ въ добръ надеждъ, любезни ми съотечественници, чи нещете приѣ тези ми листовци съ прѣзрение, нъ щете ги прекара и извидѣ подробно, съсъ любопитство, и тѣй вашата наклонность и рѣшеніе да подкрѣпи и поддържи моето предпріятіе!

Колкото ми допусчатъ силѣтъ и колкото съмъ въ
сѣтояніе: като живописецъ, да направѣхъ за нашитѣ
сѣотечественници съсъ стрѣхъ си, излагамъ съвѣстно,